

Zümrüt NƏZƏROVA

KİV HAKİMİYYƏTİN DÖRDÜNCÜ QOLUNU TƏŞKIL EDƏN SOSİAL-SİYASİ İNSTİTUT KİMİ

РЕЗЮМЕ

Медиа воспринимается в обществе как четвертая ветвь власти. Действительно, некоторые страны уже приводят к изменению рейтинга средств массовой информации в обществе, можно сказать, что средства массовой информации лидируют в управлении обществом. Базовая модель демократического государства, основанного на распределении власти в нашей стране: законодательный, исполнительный и суды власть рассматривается как первые три. Со временем Медиа стало немаловажным, неофициальным четвертым властем после трех государственных органов.

Предоставленный в статье "четвертой власти" формирования концепции, эта концепция была принята для различных функций и функций, связанных с различным направлениям в формировании о котором говорил о поездке в средствах массовой информации.

Ключевые слова: "Четвертая власть", "Четвертая государство", "Эдмунд Берк", "Джон Мильтон", "оппозиция", "проправительственной".

SUMMARY

Media is considered as the fourth authority in society. Even we can say that in some countries this ranking is already changing and the media is starting to lead society. In our country legislative, executive and judicial power which are forming the basis of the model of a democratic state based on the distribution of government are considered as the first three powers. But the "media" becoming more important and powerful over time, is unofficially considered as the "fourth power" after these three government authorities.

The given article is about the formation of the concept of "the fourth power", the media which is directed to creation of function variety related to different directions and functions accepted for this concept.

Key words: "The Fourth Authority", "fourth power", "Edmund Berk", "John Milton", "opposition", "pro-government".

Medianin bilgimiz, fikirlərimiz, davranışımız və hətta dünyani dərk etmək baxımından böyük təsirə malik olduğu, bugün hər kəsin qəbul etdiyi gerçeklikdir. Media xüsusişə gənclərin və uşaqların formallaşmasında ailə, cəmiyyət və dindən daha təsirli ola bilir. Bundan əlavə müasir media bu gün dünyada baş verən hər hansı bir hadisədən dərhal xəbər tutub, onu şərh edəcək operativliyi sahibdir.

Media çox vaxt demokratik toplumu dəstəkləyən bir güc olaraq anlaşılır. Sada bir misal, millət vəkiliyinə seckilər zamanı namizəd əgər yaxınımız deyilsə onu yalnız KİV-in təbliği ilə tanıya bilərik. Reklamlar, propaqandalar, afişalar və ya sosial media yolu ilə haqqında məlumat əldə edib güvəndiyimiz, etibar etdiyimiz namizədə səs verərək, onun bizi təmsil etməsinə şərait yaradırıq. Bundan başqa namizəd seçildikdən sonra verdiyi sözlərə sadıq qalıb-qalmadığını da məhz media vasitəsi ilə izləyə bilirik (8).

Medianin "dördüncü hakimiyyət" olması, yuxarıdakı misala nəzər salsaq seçiciyə həm seçim öncəsi, həm də seçim sonrası doğru və qərəzsiz məlumat verməsi ilə onu yönləndirməsində gerçəkləşir.

Jurnalistikaya "dördüncü hakimiyyət" anlayışını ilk dəfə ingilis filosofu və publisisti Edmund Berk getirmiştir. E. Berk işlətdiyi bu ifadə ilə jurnalistikin hakimiyyətə və hakim dairələrin fəaliyyətinə nəzarət funksiyasını nəzərdə tuturdu (4, səh.85).

Mahiyətindən də göründüyü kimi, jurnalistika bu epiteti rəsmi qaydada deyil, öz üzərinə götürdüyü öhdəliklə qazanıb. Ona görə də jurnalistikən müasir nəzəri problemlərinin tanınmış araşdırıcılarından olan Y. Proxorov belə bir fikrində haqlıdır ki, "jurnalistikən dördüncü hakimiyyət təsəvvürü elmi anlayışdan çox obrazlı ifadə kimi qəbul edilir" (4, səh. 85-86).

Lakin anlayış artıq elmi-nəzəri ədəbiyyatda da görünməyə başlayır və jurnalistikən ictimai həyatda getdikcə artan rolu bu obrazlı ifadəni reallığa çevirməkdədir. Qeyd edək ki, jurnalistikən "dördüncü hakimiyyət" rolü meydana gəldiyi dönmələrdə onu özündən əvvəlki üç hakimiyyət strukturuna nəzərən təbii olaraq müxalif yönə görürdülər. Hətta belə bir fikir irəli sürülür ki, "demokratik cəmiyyətdə mətbuat həmişə hakimiyyətin opponentidir" (4, səh. 85). Lakin zamanla bu anlayış nisbətən dəyişməkdədir. Belə ki,

dünyanın bir çox demokratik dövlətlərində media kifayət qədər azad və sərbəst olmasına baxmayaraq "dördüncü hakimiyyət" olaraq iqtidaryönlü fəaliyyət göstərərək xalqı dövlətin ətrafında sıx birləşdirməyə səy göstərir (11). Medianın öz gücündən bu şəkildə istifadə etməsi xüsusişə xarici münaqişələr və dövlətlərərə gərginliklər zamanı ölkədə sabitliyin qorunub saxlanılması baxımından olduqca effektlidir.

Medianın bu cür funksiyalashasından, hətta ən demokratik dövlət sayılan ABŞ-da belə yaranılsa da bu cür media çox vaxt kütlələr tərəfindən "satın alınmış media" kimi qiymətləndirilir (9).

Bunun izahı ilk önce onunla verilə bilər ki, mətbuat öz azadlığını məhz hakim dairələrə qarşı mübarizə apararaq qazanmışdır və bu azadlığını qoruyub saxlamaq üçün bu gün də mübarizədədir. Bu səbəblə öz gücündən yalnız xalqın rifahı naməmə istifadə etməli, hakim orqanların işində nəzarətçi funksiyani həyata keçirməlidir. Hal-hazırda KİV-in "dördüncü hakimiyyət" kimi hakim orqanların üzərində nəzarət funksiyasını həyata keçirə biləməsi onun zamanla azad və asılı olmayan orqan kimi formalşa bilməyində öz əksini tapır (10).

Bu mübarizə söz azadlığı və ifadə sərbəstliyi əldə etmək fonunda uzun əsrlər boyu davam etmiş və bu mübarizənin möhtəşəm mücahidləri də olmuşdur.

İngilis pamphlet jurnalistikasının ən parlaq nümayəndləri monarxiya əleyhdarları arasında idilər. Onların yaradıcılığı digər ölkələrdə, o cümlədən ABŞ və Fransada burjuva inqilabları liderlərinin görüşlərinin inkişafına güclü təsir göstərmişdir. Onlar azad mətbuatın formallaşmasının tərəfdarı idilər. Onlardan üçün - Con Miltonun, Con Lilberin və Cerard Uinstenlinin adlarını xüsusişə qeyd etmək lazımdır (7, səh. 65).

Sözün güclü silaha çevrilə bilməsində mühüm dərəcədə əhəmiyyətli şəxslərdən biri də Con Milton olmuşdur. Con Milton şair və yazıçı, publisist və siyasi xadim olub, İngiltərədə burjuva cəmiyyətinin təşəkkül tapması dövründə yaşamış, ölkədə baş verən inqilab illərində hadisələrin içərisində olması onun daha da məşhurlaşmasına şərait yaratmışdır. Miltonun traktat və pamphletləri həmin dövrün ictimai fikrinin inkişafına böyük xidməti olmuşdur. Siyasi pamphletləri onu İngiltərə inqilabı ideoloqlarının birinciləri sırasına çıxarmışdı. Milton klerikalizmin, katolik kilsəsinin əhaliyə verdiyi zülmün tənqidindən başlamış, sonra isə xalq hakimiyyəti ideyalarının təbliğinə keçmişdi.

Müəllisin «Kralın və hökmədarların hüquq və vəzifələri» traktatı I Karlin edamı ilə bağlı məhkəmə hökmünün bilavasitə əsaslandırılmasına xidmət edirdi. 1649-cu ildə yazılmış həmin traktatda xalq hakimiyyəti nəzəriyyəsinin əsas müddəalarını formalasdıran C. Milton göstərirdi ki, insanlar təbiətdə azad doğulurlar; onların bütün digər canlılar qarşısında üstünlükleri vardır: itaət etmək, boyun əymək üçün deyil, idarə etmək üçün doğulmuşlar (7, səh.65).

Con Milton respublika tərəfdarı idi və İngiltərədə monarxiyanın bərpə edilməsindən sonra da həmin əqidədə qalmışdı. 1650-ci ildə yazdığı «İngilis xalqının müdafiəsi», 1654-cü ildə qələmə aldığı «İngilis xalqının ikinci müdafiəsi», 1660-ci ildə işq üzü görən «Respublika yaratmağın sürəti və asan yolu» əsərlərində öz mövqeyinin üstündə möhkəm durduğunu görürük (7, səh. 66).

Con Miltonun yaradıcılığı haqqında danışarkən onun 1644-cü ildə senzuranın icazəsi olmadan nəşr etdirdiyi «Mətbuat azadlığı haqqında». İngiltərə parlamentinə nitq (Areopagitika) pamphletindən səhbat açmamaq ədalətsizlik olardı. Müəllif antik publisistlərin, ən əvvəl İsokratın yaradıcılıq irtisəsə əsaslanaraq senzurunu qəzəb və nifşətə pisləmiş, onun zərərliliyini, azad fikrin inkişafına mane olmaqdə gücsüzlüyünü sübut etmişdir. Con Milton yazdı ki, senzura haqqında qanun xeyirxahlığa kömək edə bilməz; bu qanun elmə və alimlərə edilən ən böyük zülmdür, təhqirdir. Con Milton bu

əsəri ilə mətbuat azadlığını müdafiə edərək yazırıdı: «Bir insanı öldürmək düşünən bir canlısı yox etməkdir. Lakin yaxşı bir kitabı qadağan etmək şəxsi ağlı özünü məhv etməkdir». Con Miltonun pamphletləri yüksək məqsədlər güdən siyasi publisistikanın nümunəsi idi. Parlaq, obrazlı yazılmış bu əsərlərdəki ideyalar ingilis mətbuat azadlığı konsepsiyasının əsasını təşkil etmişdir. Azərbaycanda C.Milton yaradıcılığına müxtəlif illərdə bəzi tanınmış ziyanlılarımız müraciət etmişlər. Əli bəy Hüseynzadə hələ 1906-ci ildə C.Miltonun “İtirilmiş cənnət” əsərindən bir parçanı dilimizəçevirərək çap etdirmiş, M.Ə.Rəsulzadə 1911-ci ildə rən qəzetlərinin birindəçap etdirdiyi “Mətbuat azadlığı” məqaləsində C.Miltonun mətbuat azadlığı haqqında qeydlərinə maraq göstərmişdir (7, 66-67).

Respublikamızda da uzun illər ziyanlılarımız tərəfindən hakim dairələrin mətbuatı öz əlində siyasi vəsitəyə əvvələrini əleyhinə mübarizələr gedib. Bu gün biz ölkəmizdə “dördüncü hakimiyyət” kimi medianın tətbiqindən söz açı biliriksa bu uzun zaman medianın azadlığı uğrunda aparılmış mübarizənin nəticəsidir. Belə ki, mətbuatımızın formallaşması dövrü car Rusiyasının müstəmləkəcilik illərinə təsadüf etsə də 1918-ci ildə Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin yaranması ilə öz müstəqilliyinə qovuşur, lakin bu sevinci uzun çəkmir, 1920-ci ildə bolşeviklər tərəfindən Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin süqutu uğraması nəticəsində mətbuatımız 70 il ərzində öz “ölü” dövrünü yaşamağa məhkum edilir.

Keçmiş SSRİ rəhbərliyinin, erməni daşnaklarının xalqımızın “düşünən beynini”-ziyanlarını, alımlarını, yazıçılarını, mədəniyyət nümayəndələrini məhv etməyə çalışması, kütləvi sürgünlər, qanlı represiyalar mənliyimizin məhvini hesablanmış əməllərdən idi.

Əlbəttə, bu baxımdan totalitar rejimin ünsürlərini özündə əks etdirən qanunvericiliyin yenilənməsi və təkmilləşdirilməsi mühüm məsləhlərdən idi.

Mətbuatın bilgiləndirmək, maarifləndirmək, əyləndirmək kimi mühüm funksiyalarının partiya ideyalarının təbliğ, təşviq funksiyaları ilə əvəz edildiyi totalitar, antidemokratik qanunların əksinə olaraq, 1995-ci il 12 noyabr tarixli Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 47, 50 və 71-ci maddələrində söz, fikir və mətbuat azadlığı öz əksini tapdı.

Vətəndaş cəmiyyəti quruculuğunu özünün əsas inkişaf modeli kimi seçən Azərbaycan Respublikası söz və mətbuat azadlığını bəyan edən bir sıra beynəlxalq qanun və konvensiyalara qoşuldu.

Senzura sisteminin mətbuatın inkişafına mənfi təsir göstərdiyini gözəl bilən Heydər Əliyevin 1998-ci il 6 avqust tarixində imzaladığı Fərmanla həm dövlət sirrinin qorunması, həm də hərbi senzura ilə bağlı olan 16 aprel 1992-ci il tarixli fərman ləğv edildi, həmçinin, kütləvi informasiya vasitələri üzərində nezarətin tətbiq edilməsi ilə bağlı olan 15 aprel 1993-cü il tarixli sərəncam da qüvvədən düşdü. Bunula da mətbuat üzərində tətbiq edilən senzura sistemi tamamilə ləğv edildi.

Daha sonra, 1999-cu il 7 dekabr tarixində Respublikamızda medianın inkişafını təmin edən, dünya təcrübəsinə uyğun olaraq faaliyyətini nizamlayacaq “Kütləvi İnformasiya Vasitələri” haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu qüvvəyə mindi.

Sonradan bu Qanuna bir sıra dəyişiklik və əlavələr edilərək daha da təkmilləşdirildi və MDB məkanında ən ideal modelə çevrildi.

Məhz bundan sonra müstəqil mətbuatımız ictimai fikrə təsir edən və “dördüncü hakimiyyət” funksiyasını yerinə yetirən real güləçə çevrildi.

4. Məmmədli Cahangir; Müasir jurnalistika. Bakı, 2003
5. Məmmədli Cahangir Əbdüləlioğlu; Jurnalistikən nəzəriyyəsi və təcrübəsi [Mətn]: dərslik C.Məmmədli; elmi red. K.Niftaliyeva; rəyçi N.Əhmədli, R.Məcid.- B.: [Zərdabi LTD], 2012.- 614 s.
6. Fiktelius E.Jurnalistikən on qızıl qaydası. Bakı, 2002
7. Vəliyev Həmid; Xarici ölkələrin jurnalistikası tarixi. Bakı, 2012
8. Internet resursları:
9. <https://indigodergisi.com/2015/05/sehir-efsanesi-dorduncu-kuvvet-medya/>
- 10.https://en.wikipedia.org/wiki/Fourth_Estate
- 11.https://en.wikipedia.org/wiki/Fourth_branch_of_government
- 12.[https://en.wikipedia.org/wiki/Shadow_government_\(conspiracy\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Shadow_government_(conspiracy))

Elmi rəhbər: prof. H.Vəliyev

ƏDƏBİYYAT:

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 1995
2. Əhmədli Nəsir, Con Milton və onun “Areopagitika” əsəri. B.,2013
3. KIV haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı, 2000